

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Zuzany Ďurišovej a členov JUDr. Aleny Prieцelovej a JUDr. Heleny Haukvitzovej, v právnej veci žalobkyne **P.**, nar. **X.**, bytom **X.**, S., Česká republika, zastúpenej JUDr. S., advokátkou so sídlom P., 080 01 Prešov proti žalovanej **P.**, nar. **X.**, bytom Prešov, T., zastúpenej JUDr. J., advokátom so sídlom S., 080 01 Prešov, **o zaplataenie 14 891,36 Eur (448 617,20 Sk) s príslušenstvom a o vzájomnom návrhu o zaplataenie 3 771,66 Eur (113 625 Sk) s príslušenstvom**, na odvolania žalobkyne aj žalovanej proti rozsudku Krajského súdu v Prešove zo dňa 29. februára 2008 č. k. 6Cb/18/2003-189 v znení opravného uznesenia zo dňa 29. februára 2008 č. k. 6 Cb/18/2003-210, takto

r o z h o d o l :

Rozsudok Krajského súdu v Prešove zo dňa 29. februára 2008 č. k. 6Cb/18/2003-189 v napadnutej časti **p o t v r d z u j e**.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O d ô v o d n e n i e :

Súd prvého stupňa napadnutým rozsudkom v znení opravného uznesenia uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 27 908 Sk s 12 % úrokom z omeškania od 05. 07. 2000 do zaplataenia a 39 516 Sk a nahradiť jej trovy konania vo výške 40 142 Sk na účet právneho zástupcu. Zároveň obom účastníkom uložil povinnosť zaplatiť trovy štátu, a to žalobkyni vo výške 2 876 Sk a žalovanej vo výške 507 Sk. V prevyšujúcej časti žalobu zamietol a zamietol aj vzájomný návrh žalovanej.

V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že podanou žalobou sa žalobkyňa domáhala zaplataenia sumy 448 617,20 Sk s 12 % úrokom z omeškania zo sumy 190 000 Sk od 05. 07. 2000 do zaplataenia. Žalovaná suma bez príslušenstva pozostáva z nároku na doplataenie kúpnej ceny vo výške 269 250 Sk a zo sumy 179 367,20 Sk titulom tzv. kapitalizovaného úroku z omeškania. V priebehu konania žalovaná vzájomným návrhom uplatnila voči žalobkyni nárok na zaplataenie 113 625 Sk s úrokom z omeškania z titulu preplatku kúpnej ceny, pretože podľa jej tvrdenia na kúpnu cenu zaplatila žalobkyni celkom 1 560 000 Sk. Vykonaným dokazovaním súd zistil, že medzi žalobcom a žalovaným bola uzavretá kúpna zmluva podľa § 409 ods. 1 ObchZ, ktorá bola vyhotovená dňa 31. 10. 1997 a následne podpísaná dňa 12. 11. 1997. Predmetom kúpnej zmluvy bol hmotný a nehmotný majetok, spotrebný materiál a zásoby prevádzky L. nachádzajúcej sa v objekte nákupného strediska, Ul. P.. Súpis uvedeného majetku tvoriaci predmet kúpy je uvedený v prílohe tejto zmluvy, ktorá tvorí jej neoddeliteľnú súčasť. Kupujúci sa zaviazal zaplatiť kúpnu cenu v 12-tich mesačných splátkach od 31. 01. 1998 po 50 000 Sk vždy v posledný deň príslušného mesiaca. Dvanásť splátka bola splatná na zostatok kúpnej ceny vo výške 750 000 Sk najneskôr do 31. 12. 1998. Predávajúci a kupujúci sa dohodli, že kúpna cena môže byť v priebehu splácania zvýšená, čo bolo podmienené skutočnosťou, že hodnota slovenskej koruny poklesne oproti hodnote švajčiarskeho franku viac ako o 10 % oproti kurzu platnému ku dňu uzavretia zmluvy. Zo strany žalovanej nedošlo k splneniu dohodnutých podmienok, preto si žalobkyňa podanou žalobou zo dňa 22. 01. 2003 uplatnila nárok na zaplataenie istiny vo výške 190 000 Sk s 12 %-ným úrokom z omeškania od 05. 07. 2000 do zaplataenia, sumu 79 250 Sk z titulu navýšenia kúpnej ceny, kapitalizovaný 17 %-ný úrok z omeškania vo výške 179 367,20 Sk, súdny poplatok 22 400 Sk a trovy právneho zastúpenia. Medzi účastníkmi nebolo sporné,

že žalovaná zaplatila na kúpnu cenu 1 110 000 Sk. Sporné zostalo, či žalovanou zaplatenú sumu 100 000 Sk označenú ako záloha kúpnej ceny, bolo možné započítať na plnenie. Účastníkmi súdneho konania nebolo vyvrátené a z vykonaného dokazovania nevyplýva povinnosť žalovanej zaplatiť žalobkyni 100 000 Sk z iného dôvodu ako z preddavku na kúpnu cenu. Nebolo preukázané, že žalobkyňa poskytla žalovanej pomoc pri zabezpečení podnikateľskej činnosti. Na základe predložených dôkazov súd dospel k záveru, že podnikateľskú činnosť si žalovaná zabezpečila sama. Z uvedeného dôvodu súd zahrnul sumu 100 000 Sk do kúpnej ceny uzavretej kúpnej zmluvy. Okrem toho žalobkyňa prijala od žalovanej sumu 6 000 CAD počas trvania zmluvy dňa 13. 04. 1998, čo sa rovná hodnote 141 342 Sk. Žalovaná teda uhradila na kúpnu cenu celkom 1 351 342 Sk, takže po navýšení kúpnej ceny o 79 250 Sk zostáva nedoplatok vo výške 27 908 Sk. Pokiaľ ide o kapitalizovaný úrok z omeškania, po spresnení žalovaného obdobia súd mal za to, že základom pre výpočet 17% úroku z omeškania nemá byť suma 700 000 Sk, ale vzhľadom na započítanie 100 000 Sk a 6 000 CAD iba suma 458 658 Sk, takže úrok z omeškania potom predstavuje sumu 39 516 Sk. Súd preto uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni istinu 27 908 Sk s 12 % úrokom z omeškania od 05. 07. 2000 do zaplattenia a sumu 39 516 Sk ako úrok z omeškania a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol. Vzhľadom na tento záver zamietol vzájomný návrh žalovanej ako neopodstatnený. Súd nezapočítal na kúpnu cenu svedkom dr. P. (manželom žalobkyne) prevzaté sumy 6 000 CAD a 50 000 Sk, pretože nebolo preukázané, že sa toto plnenie vzťahovalo na zaplattenie kúpnej ceny. Plnú moc zo dňa 07. 04. 1998, ktorú vystavil svedok pre žalobkyňu, súd vyhodnotil ako nevierohodný dôkaz, a to vzhľadom na obdobie, kedy bola predložená súdu. Od podania žaloby až do predloženia súdu o jej existencii nemala vedomosť žalovaná ani súd. O trovách konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 a § 151 O. s. p. tak, že žalobkyňa je povinná zaplatiť žalovanej na účet právneho zástupcu trovy konania vo výške 40 142 Sk.

Proti tomuto rozsudku podali odvolanie žalovaná aj žalobkyňa.

Odvolanie žalovanej smeruje proti uloženej povinnosti zaplatiť žalobkyni 27 908 Sk s 12 % úrokom z omeškania od 05. 07. 2000 do zaplattenia, sumy 39 516 Sk a proti výroku o zamietnutí vzájomného návrhu a žiada, aby odvolací súd rozsudok v napadnutej vyhovujúcej časti zmenil tak, že žalobu zamietne a v časti zamietnutého vzájomného návrhu rozsudok zmenil tak, že uloží žalobkyni povinnosť zaplatiť žalovanej 113 625 Sk. Poukázala na svoje predchádzajúce podania, na dôvody predchádzajúceho odvolania a na vyjadrenie

zo 14. 02. 2008 s tým, že tam uvedené dôvody sú aj dôvodmi tohto odvolania. Pokiaľ ide o platby na úhradu kúpnej ceny, ktorá mala byť zaplatená do 31. 12. 1998 vo výške 1,3 mil. Sk, včas bola zaplatená suma 1 044 648 Sk (12 splátok po 50 000 Sk, 100 000 Sk pri podpise zmluvy, 50 000 Sk a 6 000 CAD, t. j. 146 790 Sk bolo odovzdaných p. J. 13. 01. 1998, 6 000 CAD, t. j. 147 858 Sk žalobkyni dňa 13. 04. 1998) a po termíne splatnosti žalovaná zaplatila celkom 510 000 Sk. Vzhľadom k uvedenému je preto dôvodné navýšenie iba vo výške 29 927 Sk a úrok z omeškania z dlžnej sumy za obdobie od 01. 01. 2000 do 04. 07. 2000 vo výške 17 % predstavuje 22 0002 Sk, čo je spolu 51 929 Sk. Po odpočítaní oprávnených nárokov žalobkyne vo výške 1 351 929 Sk z celkovo zaplatenej sumy 1 554 648 Sk teda vznikol na strane žalovanej preplatok vo výške 202 719 Sk. Keďže vzájomným návrhom si uplatnila iba 113 625 Sk, žiada priznanie tejto sumy. Zdôrazňuje skutočnosť, že z dôkazov predložených žalobkyňou nevyplýva záver, že finančné prostriedky odovzdané jej manželovi by nemali byť započítané na zaplatenie kúpnej ceny.

Odvolanie žalobkyne smeruje proti výroku o zamietnutí žaloby v časti prevyšujúcej sumu 27 908 Sk s 12 % úrokom z omeškania od 05. 07. 2000 do zaplatenia a sumu 39 516 Sk vrátane výroku o trovách konania a proti nepriznaniu náhrady trov konania v časti zamietnutého protinávrhu. Má za to, že súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam a jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Nesúhlasí so započítaním sumy 100 000 Sk na zaplatenie kúpnej ceny, pretože táto platba sa nepremietla do kúpnej zmluvy a takýto záver nevyplýva ani z vykonaného dokazovania, najmä z výsluchu svedka p. J.. Rovnako nesúhlasí ani so započítaním sumy 6 000 CAD, v prepočte 141 342 Sk odovzdaných žalobkyni dňa 13. 04. 1998 vzhľadom na p. J. vystavenú plnú moc, pričom záver súdu o nevierohodnosti tejto listiny považuje za právne nepresvedčivé a nedostatočne odôvodnené. Že išlo o platbu pre p. J. potvrdzuje aj skutočnosť, že táto suma bola pôvodne vložená na jeho účet. Navyše, kúpna cena bolo dohodnutá v slovenských korunách. Žalobkyňa preto navrhuje, aby odvolací súd predmetný rozsudok v napadnutej časti zmenil tak, že uloží žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni 190 000 Sk s 12 % ročným úrokom z omeškania od 05. 07. 2000 do zaplatenia, 79 250 Sk z titulu navýšenia kúpnej ceny a 60 315 Sk z titulu 17 % ročného úroku z omeškania zo sumy 700 000 Sk za obdobie od 01. 01. 2000 do 04. 07. 2000 a nahradiť trovy prvostupňového aj odvolacieho konania vo výške podľa vyčíslenia predloženého s podaným odvolaním.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ktorý vo veci konal ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.), prejednal vec v rozsahu podľa § 212 ods. 1 O. s. p., bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p., a dospel k záveru, že odvolania nie sú dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je žalobkyňou uplatnené právo na doplatenie kúpnej ceny, ktorá bola v kúpnej zmluve dohodnutá vo výške 1,3 mil. Sk a v súlade so zmluvou navýšená o sumu 79 250 Sk. Žalovaná nepopierala svoj záväzok zaplatiť kúpnu cenu v celkovej výške 1 379 250 Sk, sporná zostala skutočnosť, do akej výšky a kedy tento peňažný záväzok splnila, s čím súvisí aj opodstatnenosť uplatnených úrokov z omeškania. Žalobkyňa tvrdí, že nedoplatok kúpnej ceny predstavuje uplatnenú sumu 269 250 Sk (190 000 Sk + navýšenie 79 250 Sk) a žalovaná naopak má za to, že na kúpnu cenu zaplatila o 202 719 Sk viac, pričom vzájomným návrhom si uplatnila iba zaplatenie 113 625 Sk. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožnil so skutkovým stavom, ako ho na základe rozsiahleho dokazovania ustálil súd prvého stupňa a z neho aj pri posúdení správnosti napadnutého rozhodnutia vychádzal. Pre posúdenie dôvodnosti žalobou aj vzájomným návrhom uplatnených nárokov bolo potrebné posúdiť, či platby žalovanej, a to suma 100 000 Sk zaplatená žalobkyňi pred uzavretím kúpnej zmluvy, suma 6 000 CAD (v prepočte 147 858 Sk) zaplatená dňa 13. 04. 1998 žalobkyňi a sumy 50 000 a 6 000 CAD (v prepočte 146 790 Sk) zaplatené žalovanou dňa 13. 01. 1998 manželovi žalobkyne p. J. majú alebo nemajú byť započítané na splnenie záväzku zaplatiť dohodnutú kúpnu cenu. Odvolací súd sa aj v tejto otázke v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia a na zdôraznenie správnosti dôvodov iba dopĺňa nasledovné:

Predovšetkým treba zdôrazniť, že nebolo sporné, že žalovaná tieto sumy skutočne zaplatila, sporný bol právny dôvod plnenia. Pokiaľ ide o sumu 100 000 Sk, ktorú žalovaná zaplatila ešte pred podpisom kúpnej zmluvy, a v zmluve táto skutočnosť nebola uvedená, odvolací súd považuje za správny záver súdu prvého stupňa, že žalobkyňou tvrdený iný právny dôvod pre jej zaplatenie preukázaný nebol, preto ju bolo potrebné započítať na kúpnu cenu, keďže povinnosť na jej zaplatenie bola jediným preukázaným peňažným záväzkom žalovanej voči žalobkyňi. Platí to aj pre sumu 6 000 CAD, ktorú žalobkyňa prevzala 13. 04. 1998. Na tento záver nemôže mať vplyv existencia dodatočne predloženého splnomocnenia zo strany manžela žalobkyne, pretože nebol preukázaný právny dôvod, ktorý by zakladal jeho pohľadávku voči žalovanej. Iná je situácia pri platbách, ktoré žalovaná poskytla priamo manželovi žalobkyňi, pretože nebol preukázaný dôvod, pre ktorý by jej

záväzok voči žalobkyni mal zaniknúť plnením poskytnutým tretej osobe (keď žalobkyňa prijatie týchto platieb popiera). Z uvedeného potom vyplýva záver, ku ktorému dospel súd prvého stupňa, že dlh žalovanej voči žalobkyni z titulu nedoplatku kúpnej ceny predstavuje priznanú sumu 27 908 Sk a výška vyčíslených úrokov z omeškania za uplatnené obdobie sumu 39 516 Sk. Keďže v konaní bola preukázaná existencia dlhu žalovanej, bez ďalšieho to znamená, že jej vzájomný návrh nie je právne opodstatnený.

Vzhľadom na uvedené, dospel odvolací súd k záveru, že súd prvého stupňa dostatočne zistil skutkový stav, aj vec správne právne posúdil, preto jeho rozhodnutie v odvolaní napadnutej časti ako vecne správne podľa § 219 O. s. p. potvrdil.

O trovách odvolacieho konania rozhodol odvolací súd podľa § 142 ods. 2 v spojení s § 224 ods. 1 O. s. p. tak, že vyslovil, že žiadny z účastníkov nemá právo na ich náhradu, pretože vo veci podaných odvolaní boli obaja účastníci neúspešní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 20. mája 2009

**JUDr. Zuzana Ď u r i š o v á, v. r.
predsedníčka senátu**

Za správnosť vyhotovenia: M.